तत्रतावन्मन्वाद्युक्तंप्रायश्चित्तंविनानरकादुर्निवाराइत्याह नचेदितिद्वाभ्याम् मनउक्तिपाणिभिर्मनोवाक्कायैः कृतस्यांहसस्तैरेवइहैवापचितिंप्रायश्चित्तंनकुर्यात्चेत्तर्हिपुरुषः प्रेत्यमृत्वानरकान्ध्रुवमुपैति मेमयायेभवतःकीर्तिताः तिग्मादारुणायातनायेषुतान् ॥ ७ ॥ यस्मादेवंतस्मात्पापस्य प्रायश्चित्तेयतेतकदामृत्योःपुरैव तत्रापि अविपद्यताअम्रियमाणेनात्मनादेहेन यद्वाअविपत् विपत्तिरहितोयावत् यतात्मनासंयतेनमनसातत्रापि आशुअन्यथा अतीवचिरकालेतुद्विगुणंव्रतमर्हतीतिद्वैगुण्यापत्तेः तत्रचपापस्यमहत्त्वमल्पत्वंचावेक्ष्यतदनुरूपेप्रायश्चित्तेयतेत रुजांरोगाणांनिदानविद्यथावैद्यः तदनुरूपंचिकित्सेततद्वत् ॥ ८ ॥ अत्रचोदयतिद्वाभ्याम् दृष्टंराजदंडादि श्रुतंनरकपातादि ताभ्यामात्मनःपापमहितंजानन्नपिभूयःप्रायश्चित्तानंतरंकरोति अथोअतःकारणात् द्वादशाब्दादिकथंप्रायश्चित्तं तेनसमूलस्यदोषस्यानिवृत्तेः निवृत्तौवापुनश्चपापप्ररोहायोगादिति

श्रीशुकउवाच नचेदिहैवापचितिंयथांऽहसःकृतस्यकुर्यान्मनउक्तिपाणिभिः॥ ध्रुवंसवैप्रेत्यनरकानुपैति येकीर्तितामेभवतस्तिग्मयातनाः॥ ७ ॥ तस्मात्पुरैवाश्विहपापनिष्कृतौयतेतमृत्योरविपद्यतात्मना॥ दोषस्य दृष्ट्वागुरुलाघवंयथाभिषक्चिकित्सेतरुजांनिदानवित्॥ ८॥ राजोवाच दृष्टश्रुताभ्यांयत्पापंजानन्नप्यात्मनोऽहितम्॥ करोतिभूयोविवशःप्रायश्चित्तमथोकथम्॥ ९॥ क्वचिन्निवर्ततेऽभद्रात्क्वचिच्चरतितत्पुनः॥ प्रायश्चित्तमतोऽपार्थंमन्येकुंजरशौचवत्॥ १० ॥ श्रीशुकउवाच कर्मणाकर्मनिर्हारोनह्यात्यंतिकइष्यते॥ अविद्वदधिकारित्वात्प्रायश्चित्तंविमर्शनम्॥ ११ ॥ नाश्नतःपथ्यमेवान्नंव्याधयोऽभिभवंतिहि ॥ एवंनियमकृद्राजन्शनैःक्षेमायकल्पते॥ १२ ॥

भावः ॥ ९ ॥ किंच क्वचित्कदाचिदभद्रात्पापात्निवर्तते क्वचित्तदेवपुनराचरति यथाकुंजरःस्नातोऽपिरजोभिरात्मानंमलिनीकरोति तथापापस्यपुनर्दुर्निवारत्वेननरकपातस्यावश्यंभावित्वात्प्रायश्चित्तंव्यर्थमिति ॥ १० ॥ परिहरति कर्मणाकृच्छ्रादिप्रायश्चित्तेन कर्मणःपापस्यनिर्हारोनाशः आत्यंतिकः समूलोनहीष्यते अविद्वानधिकारीयस्मिन् तस्यभावस्तत्त्वंतस्मात् अतोऽविद्यायानाशाभावान्नष्टेऽपितस्मिन्पापेतत्संस्कारेणपापांतरस्यपुनःपुनःप्ररोहोभवत्येव किंतर्हिमुख्यंप्रायश्चित्तं तदाह प्रायश्चित्तंतु विमर्शनंज्ञानम् ॥ ११ ॥ तत्तुनित्यमप्रमत्तःशनैर्लभते नान्यइतिसदृष्टांतमाह नेति पथ्यमेवान्नमश्नतः पुरुषान् यथाव्याधयोनबाधंते तथानियमादिकर्ताक्षेमायतत्वज्ञायसमर्थोभवति ॥ १२ ॥